

Sygn. akt V KO 6/23

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu w sprawie **M. S.**
oskarżonego o czyn z art. 226 § 1 k.k.
w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 1 lutego 2023 r.,
wniosku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy
zawartego w postanowieniu z dnia 17 stycznia 2023 r., sygn. akt IV Ka 37/23
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w
Toruniu.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 stycznia 2023 r., sygn. akt IV Ka 37/23, Sąd Okręgowy w Bydgoszczy, na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem przekazania sprawy oskarżonego M. S. innemu sądowi równorzędnemu. Wnioskujący Sąd wskazał, że sprawa dotyczy popełnienia czynu na osobie sędziego tego Sądu M.O. Co więcej, jak wskazano w treści postanowienia, Sędzia M.O. jest jednocześnie Prezesem Sądu Okręgowego w B. i w związku z tym sprawuje bezpośredni nadzór administracyjny nad sędziami orzekającymi we wskazanej jednostce.

W ocenie wnioskującego Sądu tego rodzaju sytuacja może stwarzać u postronnego obserwatora, przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w Sądzie Okręgowym w Bydgoszczy w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Okręgowego w Bydgoszczy jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. Korzystanie z właściwości z delegacji przewidzianej ustawowo w przepisie art. 37 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP) – i jedynie w sytuacji, gdy zostanie wykazane, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia.

W niniejszej sprawie, istotnie, sprawa dotyczy czynu z art. 226 § 1 k.k. popełnionego na szkodę Prezesa Sądu Okręgowego w Bydgoszczy, który jest w tej sprawie pokrzywdzonym i oskarżycielem posiłkowym. Jak wskazano w postanowieniu, sędziowie tego Sądu znajdują się w stanie podległości służbowej względem Prezesa, a wydanie orzeczenia w tej konkretnej sprawie mogłoby budzić podejrzenia, co do braku sprawiedliwego i obiektywnego rozstrzygnięcia.

Dla uniknięcia w takim wypadku zarzutów, które mogłyby rzutować na brak obiektywizmu i bezstronności przy rozpoznaniu sprawy, celowe jest, by była ona rozpoznana przez inny Sąd Okręgowy. Stanowisko takie jest zgodne z dotychczasową praktyką Sądu Najwyższego (vide: m. in. postanowienie z dnia 7 czerwca 2018 r., V KO 41/18, LEX nr 2506137). Mając na względzie zrozumiałą i przekonującą argumentację przedstawioną w uzasadnieniu wystąpienia sądu właściwego miejscowo i rzeczowo do rozpoznania wniesionego środka odwoławczego, uznać należało, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem rozpoznania sprawy do innego sądu równorzędnego. Nic nie stoi obecnie na przeszkodzie, aby sądem tym był Sąd Okręgowy w Toruniu. Pozostaje on w stosunkowo bliskiej odległości od B. i ewentualny dojazd stron, czy świadków, nie powinien stanowić nadmiernej uciążliwości.

Z tych też powodów orzeczono jak w sentencji.

